

عنوان مقاله:

شناسایی و رتبه بندی کاربری اراضی مسکونی با مدل های SPSS, TOPSIS, AHP (مطالعه موردی: شهر زهک)

محل انتشار:

اولین کنفرانس تخصصی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

رضا همدانی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زابل

غلامعلی خمر - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

کاربری اراضی شهری و چگونگی توزیع فضایی-مکانی آن یکی از مهم ترین کارکردها به منظور استفاده بهینه از فضاهای شهری می باشد. در میان کاربری های گوناگون، کاربری مسکونی در ایجاد آسایش و امنیت شهروندان از اهمیت ویژه ای برخوردار است و یکی از اساسی ترین نیازهای جوامع بشری می باشد، بنابراین توجه به کاربری اراضی مسکونی و برنامه ریزی آن در بیشتر برنامه ریزی های ملی، منطقه ای و شهری بیش از پیش احساس می شود. در این راستا فرضیات تحقیق عبارتند از: عوامل اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و طبیعی از راه های گوناگون بر کاربری اراضی مسکونی شهر زهک اثر می گذارند. عوامل اقتصادی بیش ترین تاثیر را بر کاربری اراضی مسکونی شهر زهک دارند. روش پژوهش توصیفی-تحلیلی و مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای، اسنادی، میدانی و توزیع پرسشنامه است. در این فرآیند، تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از روش های آماری نظیر SPSS, TOPSIS, AHP انجام می گیرد. مهم ترین نتایجی که از این تحقیق می توان گرفت این است که عوامل اقتصادی، اجتماعی، طبیعی و فرهنگی به ترتیب بر کاربری اراضی مسکونی شهر زهک موثر بوده است. همچنین عوامل اقتصادی با درجه اهمیت 0.565 بیشترین اثر را بر کاربری اراضی مسکونی دارد. از سوی دیگر، از بین مولفه های اقتصادی، ارزش زمین و ساختمان در انتخاب مسکن بیشترین اهمیت را دارد. و در بین عوامل اجتماعی، طبیعی و فرهنگی بیشترین اهمیت را به ترتیب: مولفه های امکانات زیر بنایی، تاثیر قرار نداشتن در مسیر بادهای 120 روزه و تاثیر سطح فرهنگ افراد محله در انتخاب مسکن، دارا می باشند.

کلمات کلیدی:

کاربری اراضی مسکونی، SPSS, TOPSIS, AHP، شهر زهک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/411046>

